

Universal Postal Union (UPU) – Svetová poštová únia (SPÚ)

Rokovací poriadok kongresov

Rokovací poriadok kongresov

Obsah

Článok

1. Všeobecné ustanovenia
2. Delegácie
3. Plná moc delegátov
4. Zasadací poriadok
5. Pozorovatelia a ad hoc pozorovatelia
6. Predsedovia a podpredsedovia kongresu
7. Predsedníctvo kongresu
8. Členovia komisií
9. Pracovné skupiny
10. Sekretariát kongresu
11. Rokovacie jazyky
12. Jazyky kongresových dokumentov
13. Návrhy
14. Prerokovanie návrhov na plenárnych zasadnutiach a v komisiách
15. Rokovania
16. Organizačné a procedurálne návrhy
17. Kvórum
18. Zásada a postup hlasovania
19. Podmienky schvaľovania návrhov
20. Voľba členov Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku
21. Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu
22. Správy
23. Odvolanie sa proti rozhodnutiam komisií a plenárnych zasadnutí
24. Schvaľovanie návrhov rozhodnutí kongresom (Akty, rezolúcie atď.)
25. Pridelenie štúdií Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku
26. Výhrady k Aktom
27. Podpis Aktov
28. Zmeny poriadku

Rokovací poriadok kongresov

Článok 1

Všeobecné ustanovenia

Tento rokovací poriadok (ďalej len „poriadok“) sa vydáva na základe Aktov Únie a je im podriadený. V prípade odlišnosti medzi niektorým z jeho ustanovení a niektorým z ustanovení Aktov je rozhodujúce ustanovenie Aktov.

Článok 2

Delegácie

1. Pod pojmom „delegácia“ sa rozumie osoba alebo skupina osôb určených členskou krajinou na účasť na kongrese. Delegácia sa skladá z vedúcich delegácie, prípadne ich náhradníkov, z jedného alebo niekoľkých delegátov a prípadne z jedného alebo niekoľkých sprevádzajúcich úradníkov (vrátane expertov, sekretárov atď.).
2. Vedúci delegácií, ich zástupcovia, ako aj delegáti sú zástupcami členských krajín podľa článku 15 ods. 2 Ústavy, ak disponujú plnou mocou zodpovedajúcou podmienkam stanoveným v článku 3 tohto poriadku.

Článok 3

Plná moc delegátov

1. Plná moc delegátov musí byť spísaná v správnej a náležitej forme, a podpísaná hlavou štátu alebo predsedom vlády alebo ministrom zahraničných vecí príslušnej krajiny, alebo ktorýmkoľvek iným vládny úradníkom, náležite splnomocneným niektorou z vymenovaných autorít. Jedna kópia tohto splnomocnenia musí byť priložená k plnej moci. Plná moc musí byť predložená prednostne v jednom z pracovných jazykov Medzinárodného úradu. Pokiaľ je plná moc vyhotovená v inom jazyku ako niektorý z pracovných jazykov Medzinárodného úradu (a

pre ktorý Únia nedisponuje prekladateľskými službami), musí k nej byť priložený preklad do anglického alebo francúzskeho jazyka, ako aj prehlásenie že preklad správnym spôsobom vyjadruje obsah originálneho dokumentu. Plná moc delegátov splnomocnených na podpis Aktov (splnomocnenci) musí mať vyznačený rozsah platnosti tohto podpisu (podpis s výhradou ratifikácie alebo schválenia, podpis „ad referendum“, definitívny podpis). Ak toto upresnenie chýba, je podpis považovaný za podliehajúci ratifikácii alebo schváleniu. Plná moc oprávňujúca na podpis Aktov zahŕňa bez výslovného vyjadrenia aj právo rokovať a hlasovať. Delegáti, ktorým príslušné orgány udelili plnú moc bez upresnenia ich rozsahu platnosti, sú oprávnení rokovať, hlasovať a podpísať Akty, ak z textu plnej moci výslovne nevyplýva opak. Plné moci, ktoré oprávňujú delegátov zúčastniť sa v mene príslušnej krajiny alebo ju zastupovať, zahŕňajú výslovne len právo rokovať a hlasovať.

2. Na účely tohto článku, a bez potreby predložiť osobitnú právomoc alebo plnú moc, sa hlavy štátu, predsedovia vlád a ministri zahraničných vecí členských krajín považujú zároveň za zástupcov príslušných krajín pri vykonávaní akýchkoľvek aktov súvisiacich s Aktami Únie.

3. Plná moc musí byť odovzdaná prostredníctvom sekretariátu kongresu (ďalej len „sekretariát“) orgánu, ktorý je na to určený.

4. Členské krajiny, ktorých delegáti nedisponujú plnou mocou alebo ju nepredložili, sa môžu, ak boli mená týchto delegátov ohlásené ich vládou Medzinárodnému úradu, zúčastniť na rokovaníach, ale nemajú právo hlasovať až dokým nebudú ich príslušné právomoci riadne predložené orgánu uvedenému v odseku 3. Medzinárodný úrad posúdi platnosť právomocí delegátov, a v prípade pochybností predloží záležitosť na prehodnotenie orgánu uvedenému v odseku 3.

5. Plná moc členskej krajiny, ktorá je zastúpená na kongrese delegáciou inej členskej krajiny (splnomocnenie), musí mať rovnakú formu ako plná moc uvedená v odseku 1.

6. Plná moc a splnomocnenie predložené zabezpečenými elektronickými prostriedkami (rovnako ako odpovede na súvisiace žiadosti o informácie) sa prijímú za predpokladu, že orgán uvedený v odseku 3 potvrdí súlad s požiadavkami v odseku 1. Na účely tohto odseku sa pod pojmom „zabezpečené elektronické prostriedky“ rozumie akýkoľvek elektronický prostriedok používaný na spracovanie, uchovávanie a prenos údajov, ktorý zaručuje úplnosť, neporušenosť

a dôvernosť týchto údajov počas predloženia vyššie uvedených právomocí a plných mocí členskými štátmi.

7. Delegácia, ktorá sa po predložení svojej plnej moci nemôže zúčastniť na jednom rokovaní alebo viacerých rokovaníach, môže poveriť svojim zastupovaním delegáciu inej členskej krajiny pod podmienkou, že to písomne ohlásí predsedovi príslušného zasadnutia. Jedna delegácia však môže zastupovať okrem svojej členskej krajiny iba jednu ďalšiu členskú krajinu.

8. Delegáti členských krajín, ktoré nie sú stranami niektorej Dohody, sa môžu bez práva hlasovať zúčastniť rokovaní kongresu týkajúcich sa tejto Dohody.

Článok 4

Zasadací poriadok

1. Na zasadnutiach kongresu a komisií sú delegácie zoradené podľa francúzskeho abecedného poriadku názvov prítomných členských krajín.

2. Predseda Správnej rady určí v náležitej dobe žrebom meno krajiny, ktorá zaujme na zasadnutiach kongresu a komisií miesto na čele pléna oproti predsedníckemu stolu.

Článok 5

Pozorovatelia a ad hoc pozorovatelia

1. Pozorovatelia a ad hoc pozorovatelia nemajú právo hlasovať, ale môže im byť s povolením predsedajúceho udelené slovo.

2. Za výnimočných okolností môže byť právo pozorovateľov a ad hoc pozorovateľov zúčastňovať sa na niektorých zasadnutiach alebo častiach zasadnutí obmedzené, ak si to vyžaduje dôvernosť riešenej veci. Musia o tom však byť čo najrýchlejšie informovaní. Rozhodnutie, ktoré sa týka takéhoto obmedzenia, môže byť vykonané každým príslušným orgánom alebo jeho predsedom, a to podľa prípadu. Tieto rozhodnutia posudzuje predsedníctvo

kongresu, ktoré je oprávnené ich potvrdiť, alebo ich zamietnuť hlasovaním jednoduchou väčšinou.

Článok 6

Predsedovia a podpredsedovia kongresu

1. Na svojom prvom plenárnom zasadnutí volí kongres na návrh hostiteľskej členskej krajiny kongresu predsedu kongresu, potom schvaľuje na návrh Správnej rady tie členské krajiny, ktoré budú zabezpečovať funkcie podpredsedov kongresu, ako aj predsedov a podpredsedov komisií. Tieto funkcie sa pridelujú, ak je to možné, s prihliadnutím na spravodlivé zemepisné rozdelenie členských krajín.

2. Predsedovia otvárajú a ukončujú zasadnutia, ktorým predsedajú, vedú diskusie, udeľujú slovo rečníkom, dávajú hlasovať o návrhoch a uvádzajú väčšinu potrebnú na hlasovanie, vyhlasujú rozhodnutia a prípadne, s výhradou schválenia kongresom, podávajú výklad týchto rozhodnutí.

3. Predsedovia dohliadajú na dodržovanie tohto predpisu a zachovanie poriadku počas zasadnutí.

4. Každá delegácia sa môže odvolať na plenárne zasadnutie alebo na komisiu proti rozhodnutiu ich predsedu na základe ustanovení poriadku alebo na základe jeho výkladu. Rozhodnutie predsedu však zostáva v platnosti, ak nebolo zrušené väčšinou prítomných a hlasujúcich členov.

5. Ak nemôže členská krajina poverená predsedníctvom naďalej zabezpečovať túto funkciu, plenárne zasadnutie alebo komisia určí jedného z podpredsedov, ktorý ju zastúpi.

Článok 7

Predsedníctvo kongresu

1. Predsedníctvo je ústredný orgán poverený riadiť práce kongresu. Skladá sa z predsedu

a podpredsedov kongresu, ako aj predsedov komisií. Schádza sa pravidelne, aby rokovalo o priebehu prác kongresu a aby formulovalo odporúčania s cieľom tento priebeh podporiť. Pomáha predsedovi pri vypracovaní programu každého plenárneho zasadnutia a pri koordinácii prác komisií. Dáva odporúčania, ktoré sa vzťahujú na ukončenie kongresu.

2. Generálny tajomník kongresu a zástupca generálneho tajomníka, ktorí sú uvedení v článku 10 ods. 1, sa zúčastňujú na zasadnutiach predsedníctva.

Článok 8

Členovia komisií

1. Členské krajiny zastúpené na kongrese sú z moci práva členmi komisií poverených prerokovaním návrhov k Ústave, Generálnemu poriadku a k Dohovoru.

2. Členské krajiny zastúpené na kongrese, ktoré sú stranami jednej alebo viacerých fakultatívnych Dohôd, sú z moci práva členmi komisie alebo komisií poverených úpravou týchto Dohôd. Právo hlasovať je u členov tejto komisie alebo týchto komisií obmedzené na Dohodu alebo Dohody, ktorej alebo ktorých sú stranami.

3. Členské krajiny, ktoré nie sú členmi komisií prerokujúcich Dohody, majú možnosť byť prítomné na rokovaní týchto komisií a zúčastniť sa na rokovaní, bez práva hlasovať.

Článok 9

Pracovné skupiny

Kongres a každá komisia môžu vytvárať pracovné skupiny na skúmanie osobitných otázok.

Článok 10

Sekretariát kongresu

1. Medzinárodný úrad sa postará o zabezpečenie sekretariátu s pomocou hostiteľského

štátu.

2. Generálny riaditeľ a zástupca generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu vykonávajú vo vzájomnom ohľade funkcie generálneho tajomníka a zástupcu generálneho tajomníka kongresu.

3. Generálny tajomník a zástupca generálneho tajomníka sú prítomní na zasadnutiach kongresu a predsedníctva kongresu a na rokovaní sa zúčastňujú bez práva hlasovať. Za rovnakých podmienok sa môžu zúčastniť zasadnutí komisií alebo poveriť svojim zastúpením niektorého vysokého úradníka Medzinárodného úradu.

4. Úradníci Medzinárodného úradu vykonávajú funkcie tajomníkov plenárneho zasadnutia, predsedníctva kongresu a komisií. Pomáhajú predsedovi počas rokovaní a zodpovedajú za vyhotovenie správ.

5. Tajomníkom plenárneho zasadnutia a komisií pomáhajú zástupcovia tajomníkov.

Článok 11

Rokovacie jazyky

1. S výhradou odseku 2 sa na rokovania prostredníctvom simultánneho alebo následného prekladu môžu používať francúzština, angličtina, španielčina a ruština.

2. Rokovanie redakčnej komisie prebieha vo francúzštine.

3. Na rokovania uvedené v odseku 1 sú povolené aj iné jazyky. V tomto ohľade má prednosť jazyk hostiteľskej krajiny. Delegácie, ktoré používajú iné jazyky, zabezpečia simultánny preklad do niektorého z jazykov uvedených v odseku 1 buď pomocou systému simultánneho prekladu, ak je možné vykonať technické úpravy, alebo osobitnými tlmočníkmi.

4. Náklady na prekladateľskú službu sa rozdeľujú medzi členské krajiny používajúce ten istý jazyk v pomere k ich príspevku na výdavky Únie.

Článok 12

Jazyky kongresových dokumentov

1. Dokumenty vypracované počas kongresu vrátane návrhov rozhodnutí predkladaných kongresu na schválenie publikuje sekretariát vo francúzštine.
2. Na tento účel musia byť dokumenty pochádzajúce od delegácií členských krajín predkladané vo francúzštine buď priamo, alebo prostredníctvom prekladateľských služieb sekretariátu.
3. Tieto služby, organizované na vlastné náklady jazykovými skupinami zriadenými podľa príslušných ustanovení Generálneho poriadku, môžu tiež prekladať dokumenty kongresu do svojich príslušných jazykov.

Článok 13

Návrhy

1. Všetky otázky predložené kongresu sú predmetom návrhov.
2. Všetky návrhy publikované Medzinárodným úradom pred otvorením kongresu sa považujú za predložené kongresu.
3. Dva mesiace pred otvorením kongresu nebude vzatý do úvahy žiaden návrh okrem tých, ktoré smerujú k pozmeneniu pôvodných návrhov.
4. Za pozmeňujúci návrh sa považuje každý návrh na zmenu, ktorý bez toho, aby menil podstatu pôvodného návrhu, obsahuje zrušenie, doplnenie časti pôvodného návrhu, alebo úpravu časti tohto návrhu. Žiaden návrh na zmenu nebude považovaný za pozmeňujúci návrh, ak je nezlučiteľný so zmyslom alebo zámerom pôvodného návrhu. V sporných prípadoch rozhodne o tejto otázke kongres alebo komisia.
5. Pozmeňujúce návrhy predložené kongresu vo veci už podaných návrhov musia byť poskytnuté sekretariátu písomne vo francúzštine predpoludním dňa, ktorý predchádza dňu ich

prerokovania tak, aby mohli byť v ten istý deň rozdané delegátom. Táto lehota neplatí pre pozmeňujúce návrhy vyplývajúce priamo z diskusií plenárnych zasadnutí alebo komisií. V tomto poslednom prípade musí predkladateľ, ak je to požadované, predložiť svoj text písomne vo francúzštine alebo v inom rokovacom jazyku. Príslušný predseda návrh prečíta, nechá prečítať, alebo ho vizuálne odprezentuje delegátom.

6. Postup uvedený v odseku 5 platí aj pri predkladaní návrhov, ktorých cieľom nie je zmena textu Aktov (návrhy rezolúcií, odporúčaní, stanovísk atď.), ak tieto návrhy vyplývajú z činnosti kongresu.

7. Každý návrh alebo pozmeňujúci návrh musí obsahovať konečnú formu textu, ktorý má byť zaradený do Aktov Únie, samozrejme, s výhradou spresnenia redakčnou komisiou.

Článok 14

Prerokovanie návrhov v na plenárnych zasadnutiach a v komisiách

1. Návrhy redakčnej povahy (za ich číslom nasleduje písmeno R) sa pridávajú redakčnej komisii buď priamo, ak sekretariát nemá žiadne pochybnosti o ich povahe (ich zoznam pre redakčnú komisiu zostavuje sekretariát), alebo, ak má sekretariát pochybnosti o ich povahe, potom, ako ostatné komisie potvrdili ich povahu ako čisto redakčnú (zoznam takýchto návrhov sa tiež zostavuje pre príslušné komisie). Ak sú však také návrhy viazané na iné návrhy s vecnými zmenami, ktoré majú byť riešené plenárnym zasadnutím alebo inými komisiami, začne redakčná komisia s ich prerokovaním až potom, ako sa plenárne zasadnutie alebo iné komisie vyjadria k príslušným návrhom na vecné zmeny. Návrhy, ktorých číslo nie je doplnené písmenom R, ktoré však majú podľa názoru sekretariátu redakčnú povahu, sa postúpia priamo komisiám, ktoré prerokujú príslušné návrhy na vecné zmeny. Tieto komisie na začiatku svojej práce rozhodnú, ktoré z týchto návrhov budú pridelené priamo redakčnej komisii. Sekretariát zostavuje zoznam týchto návrhov pre príslušné komisie.

2. Ak je k jednej otázke podaných niekoľko návrhov, rozhodne predseda o poradí ich prerokovania; v zásade sa začína návrhom, ktorý sa najviac odchyľuje od základného textu a ktorý obsahuje najväčšiu zmenu vo vzťahu k doterajšiemu textu.

3. Ak môže byť návrh rozdelený na niekoľko častí, môže byť každá z nich so súhlasom predkladateľa návrhu alebo pléna prerokovaná a predložená na hlasovanie oddelene. To isté platí aj pri súčasnom preskúmaní viacerých súvisiacich návrhov.

4. Každý návrh, ktorý jeho predkladateľ na plenárnom zasadnutí alebo na komisii vzal späť, môže byť opätovne predložený delegáciou inej členskej krajiny. Rovnako ak predkladateľ pôvodného návrhu prijal pozmeňujúci návrh, môže iná delegácia opätovne predložiť pôvodný nepozmenený návrh.

5. Každý pozmeňujúci návrh, ktorý bol prijatý delegáciou, ktorá predložila pôvodný návrh, sa ihneď začlení do textu pôvodného návrhu. Ak predkladateľ pôvodného návrhu neprijme pozmeňujúci návrh, predseda rozhodne, či sa má hlasovať najskôr o pozmeňujúcom návrhu alebo o návrhu pôvodnom; vychádza sa zo znenia, ktoré sa najviac odchyľuje od zmyslu alebo cieľa základného textu a ktoré prináša najväčšiu zmenu vo vzťahu k doterajšiemu textu.

6. Spôsobom uvedeným v odseku 5 sa postupuje aj vtedy, ak je k návrhu podaných viacero pozmeňujúcich návrhov.

7. Predseda kongresu a predsedovia komisií zabezpečujú po každom zasadnutí odovzdanie písomne prijatých návrhov, pozmeňujúcich návrhov alebo rozhodnutí redakčnej komisii.

Článok 15

Rokovania

1. Delegáti sa môžu ujať slova až vtedy, keď dostanú súhlas predsedu zasadnutia. Odporúča sa im hovoriť pomaly a zreteľne. Predseda musí dať delegátom možnosť vyjadriť slobodne a úplne svoj názor na prerokúvanú vec, pokiaľ je to zlučiteľné so zvyčajným priebehom rokovaní.

2. Ak väčšina prítomných a hlasujúcich členov nerozhodne inak, vystúpenia nemôžu trvať dlhšie ako päť minút. Predseda má právo prerušiť každého rečníka, ktorý prekročil uvedený čas. Môže tiež vyzvať delegáta, aby neodbočoval od témy.

3. V priebehu diskusie môže predseda so súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov vyhlásiť zoznam prihlásených rečníkov za uzavretý, ak ho predtým prečítal. Keď je zoznam vyčerpaný, vyhlási diskusiu za ukončenú s výhradou, že predkladateľ prerokúvaného návrhu má i po uzavretí zoznamu právo odpovedať na každé vystúpenie.

4. Predseda môže tiež so súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov obmedziť počet vystúpení jednej a tej istej delegácie k určitému návrhu alebo ku skupine návrhov; predkladateľ návrhu však musí mať možnosť svoj návrh uviesť a vystúpiť neskôr, ak o to požiada, aby uviedol nové skutočnosti ako odpoveď na vystúpenia iných delegácií, a to tak, aby mohol mať posledné slovo, ak o to požiada.

5. So súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov môže predseda obmedziť počet vystúpení k určitému návrhu alebo ku skupine návrhov; toto obmedzenie nesmie byť nižšie ako päť rečníkov za a päť rečníkov proti prerokúvanému návrhu.

Článok 16

Organizačné a procedurálne návrhy

1. Počas diskusie o ktorejkoľvek otázke, prípadne dokonca i po skončení diskusie, môže ktorákoľvek delegácia podať organizačný návrh, v ktorom sa požaduje:

1.1 vysvetlenie k priebehu rozpravy;

1.2 dodržiavanie rokovacieho poriadku;

1.3 zmena poradia diskusie o návrhoch, ktoré navrhol predseda.

Organizačný návrh má prednosť pred všetkými otázkami vrátane procedurálnych návrhov uvedených v odseku 3.

2. Predseda okamžite podá požadované spresnenia alebo urobí rozhodnutia, ktoré považuje za vhodné vo veci organizačného návrhu. V prípade námietky sa okamžite pristúpi k hlasovaniu o rozhodnutí predsedu.

3. Okrem toho môže delegácia počas diskusie o nejakej otázke uviesť procedurálny návrh s cieľom navrhnúť:

3.1 prerušenie zasadnutia;

3.2 ukončenie zasadnutia;

3.3 odloženie diskusie o prerokúvanej otázke;

3.4 ukončenie diskusie o prerokúvanej otázke.

Procedurálne návrhy majú prednosť v uvedenom poradí pred všetkými ostatnými návrhmi, okrem organizačných návrhov uvedených v odseku 1.

4. O podaných návrhoch na prerušenie alebo ukončenie zasadnutia sa diskusia nevedie, ale sa o nich ihneď hlasuje.

5. Ak delegácia navrhuje odloženie alebo ukončenie diskusie o prerokúvanej otázke, je udelené slovo iba dvom rečníkom, ktorí sú proti odloženiu alebo za ukončenie diskusie, po čom sa o návrhu hlasuje.

6. Delegácia, ktorá podá organizačný alebo procedurálny návrh, nemôže vo svojom vystúpení riešiť podstatu prerokúvanej otázky. Predkladateľ procedurálneho návrhu ho môže vziať späť ešte pred tým, ako sa o ňom hlasuje, a každý návrh, ktorý by bol stiahnutý späť, môže iná delegácia prevziať pozmenený alebo nepozmenený.

Článok 17

Kvórum

1. S výhradou odsekov 2 a 3 tvorí kvórum potrebné na otvorenie zasadnutia a na hlasovanie polovica členských krajín, ktoré sú zastúpené na kongrese a majú právo hlasovať.

2. Pri hlasovaní o zmene Ústavy a Generálneho poriadku tvorí požadované kvórum dve

tretiny členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať.

3. Pokiaľ ide o Dohody, tvorí potrebné kvórum na otvorenie zasadnutí a na hlasovanie polovica členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré sú stranami príslušnej Dohody a majú právo hlasovať.

4. Prítomné delegácie, ktoré sa na určitom hlasovaní nezúčastnia alebo ktoré vyhlásia, že sa na hlasovaní nechcú zúčastniť, sa nepovažujú pri určovaní kvóra požadovaného podľa odsekov 1 až 3 za neprítomné.

Článok 18

Zásada a postup hlasovania

1. O otázkach, ktoré nie je možné vyriešiť spoločnou dohodou, sa rozhoduje hlasovaním.
2. Hlasovanie sa vykonáva buď tradičným spôsobom, alebo elektronickým hlasovacím zariadením. V zásade sa vykonáva elektronickým zariadením, ak ho má plénum k dispozícii. Pri tajnom hlasovaní je však možné postupovať podľa tradičného systému, ak o to požiada niektorá delegácia a ak jej žiadosť podporí väčšina prítomných a hlasujúcich delegácií.
3. Pri tradičnom spôsobe sa hlasuje takto:
 - 3.1 zdvihnutím ruky: ak výsledok tohto hlasovania vyvolá pochybnosti, môže predseda z vlastnej vôle alebo na žiadosť niektorej delegácie ihneď pristúpiť k hlasovaniu o tejto otázke podľa vyvolávania názvov krajín;
 - 3.2 podľa vyvolávania názvov krajín: na žiadosť delegácie alebo podľa vôle predsedu; vyvolávanie zastúpených krajín sa vykonáva podľa francúzskej abecedy, počnúc krajinou, ktorej názov predseda vylosuje; výsledok hlasovania spolu so zoznamom krajín a s údajom, ako hlasovali, sa uvádza v správe zo zasadnutia;
 - 3.3 tajným hlasovaním: použitím hlasovacieho lístka na žiadosť dvoch delegácií; v tomto prípade určí predseda troch skrutátorov, berúc do úvahy zásadu spravodlivého

zemepisného zastúpenia a úroveň hospodárskeho rozvoja členských krajín, a urobí potrebné opatrenia, aby zabezpečil tajnosť hlasovania.

4. Pri použití elektronického zariadenia sa hlasuje takto:

4.1 nezaznamenávané hlasovanie: nahrádza hlasovanie zdvihnutím ruky;

4.2 zaznamenávané hlasovanie: nahrádza hlasovanie podľa vyvolávania názvov krajín; k takémuto hlasovaniu podľa názvov krajín sa však pristúpi iba vtedy, ak o to požiada niektorá z delegácií a ak tento návrh podporí väčšina prítomných a hlasujúcich delegácií;

4.3 tajné hlasovanie: nahrádza tajné hlasovanie hlasovacími lístkami.

5. Pri ktoromkoľvek používanom spôsobe má tajné hlasovanie prednosť pred všetkými ostatnými spôsobmi hlasovania.

6. Len čo sa začne hlasovanie, nemôže ho žiadna delegácia prerušiť, s výnimkou, že ide o organizačný návrh týkajúci sa spôsobu, ktorým sa hlasovanie vykonáva.

7. Po hlasovaní môže predseda povoliť delegátom, aby svoje hlasovanie vysvetlili.

Článok 19

Podmienky schvaľovania návrhov

1. Aby mohli byť návrhy na zmenu Aktov schválené, musia byť odsúhlasené:

1.1 v prípade Ústavy: najmenej dvoma tretinami členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať;

1.2 v prípade Generálneho poriadku: väčšinou členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať;

1.3 v prípade Dohovoru: väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré majú

právo hlasovať;

- 1.4 v prípade Dohôd: väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré sú stranami príslušných Dohôd, ktoré majú právo hlasovať.
2. V procedurálnych otázkach, ktoré nie je možné vyriešiť spoločnou dohodou, sa rozhoduje väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín s právom hlasovať. Rovnaký postup platí pre rozhodnutia, ktoré sa netýkajú zmien Aktov, iba ak by kongres rozhodol väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré majú právo hlasovať, inak.
3. S výhradou odseku 5 sa pod pojmom prítomné a hlasujúce členské krajiny rozumejú členské krajiny, ktoré majú právo hlasovať, hlasujúce „za“ alebo „proti“, pričom tie, ktoré sa hlasovania zdržali, sa nezohľadňujú pri počítaní potrebných hlasov pre väčšinu; rovnako sa ani pri tajnom hlasovaní nezohľadňujú nevyplnené alebo neplatné lístky.
4. Pri rovnosti hlasov sa návrh považuje za zamietnutý.
5. Ak počet tých, ktorí sa zdržali hlasovania, a nevyplnených alebo neplatných hlasovacích lístkov presiahne polovicu hlasujúcich (za, proti, zdržanie sa), je prerokovanie otázky odložené na nasledujúce zasadnutie, pri ktorom sa už nebude zohľadňovať zdržanie sa rovnako ako nevyplnené alebo neplatné lístky.

Článok 20

Voľba členov Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku

Ak dostane niekoľko krajín pri voľbách členov Správnej rady alebo Rady pre poštovú prevádzku rovnaký počet hlasov, rozhodne medzi nimi predseda žrebom.

Článok 21

Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu

1. Voľby generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu a zástupcu generálneho riaditeľa

sa vykonávajú tajným hlasovaním postupne na jednom alebo viacerých zasadnutiach v ten istý deň. Zvolený je kandidát, ktorý dostal väčšinu hlasov prítomných a hlasujúcich členských krajín. Hlasovanie sa opakuje v toľkých kolách, koľko je potrebné, kým určitý kandidát nedosiahne uvedenú väčšinu.

2. Za prítomné a hlasujúce členské krajiny sa považujú tie, ktoré hlasujú za niektorého z riadne ohlásených kandidátov; zdržanie sa hlasovania sa nezohľadňuje pri počítaní hlasov potrebných na dosiahnutie väčšiny; rovnako sa nezohľadňujú nevyplnené alebo neplatné hlasovacie lístky.

3. Ak počet zdržaní sa hlasovania a nevyplnených alebo neplatných hlasovacích lístkov presiahne polovicu hlasujúcich podľa odseku 2, je voľba odložená na nasledujúce zasadnutie, pri ktorom sa už nebude zohľadňovať zdržanie sa hlasovania rovnako ako nevyplnené alebo neplatné lístky.

4. Kandidát, ktorý v jednom kole hlasovania získal najmenej hlasov, je vyradený.

5. V prípade rovnosti hlasov sa pristupuje k dodatočnému hlasovaniu, a ak je to potrebné, k druhému dodatočnému hlasovaniu, aby bolo medzi kandidátmi spravodlivo rozhodnuté, pričom sa hlasuje iba o týchto kandidátoch. Ak je výsledok nerozhodný, predseda o ňom rozhodne žrebovom.

6. Kandidáti na miesta generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu môžu byť, na základe ich žiadosti, zastúpení pri sčítaní hlasov.

Článok 22

Správy

1. V správach z plenárnych zasadnutí je zaznamenaný priebeh zasadnutí, stručne sú zhrnuté jednotlivé vystúpenia a uvedené sú v nich návrhy a výsledok rokovaní.

2. Rokovania zasadnutí komisií sú predmetom správ určených plenárnemu zasadnutiu. Pracovné skupiny spravidla zostavujú správu pre orgán, ktorý ich vytvoril.

3. Každý delegát má však právo požadovať, aby do správ bolo uvedené stručne alebo v plnom znení akékoľvek vyhlásenie, ktoré urobil, pod podmienkou, že francúzsky alebo anglický text tohto vyhlásenia odovzdá sekretariátu najneskôr do dvoch hodín od skončenia zasadnutia.

4. Od okamihu, keď bol rozdaný prvý text návrhu správ, majú delegáti lehotu dvadsaťštyri hodín na predloženie svojich pripomienok sekretariátu, ktorý slúži podľa potreby ako sprostredkovateľ medzi účastníkom a predsedom daného zasadnutia.

5. Spravidla a s výhradou ustanovení odseku 4 predloží predseda na začiatku každého plenárneho zasadnutia správu z predchádzajúceho zasadnutia na schválenie. Rovnako sa postupuje aj so správami komisií. Správy z posledných zasadnutí, ktoré nemohli byť schválené na plenárnych zasadnutiach alebo v komisii, schvaľujú príslušní predsedovia. Medzinárodný úrad prihliada aj na prípadné pripomienky, ktoré mu delegáti členských krajín oznámia v lehote štyridsiatic dň od odoslania uvedených správ.

6. Medzinárodný úrad je oprávnený opraviť v správach z rokovaní plenárnych zasadnutí a komisií vecné chyby alebo problémy redakčného charakteru, ktoré neboli zaznamenané počas spísania zápisnice, v súlade s ustanoveniami v odseku 5.

Článok 23

Odvolanie sa proti rozhodnutiam komisií a plenárnych zasadnutí

1. Každá delegácia sa môže odvolať proti rozhodnutiam vo veci návrhov (Akty, rezolúcie a pod.), ktoré boli schválené alebo zamietnuté komisiou. Odvolanie musí byť úradne oznámené predsedovi kongresu písomne v lehote 48 hodín po skončení zasadnutia komisie, v ktorej bol návrh schválený alebo zamietnutý. Odvolanie bude preskúmané na nasledujúcom plenárnom zasadnutí.

2. Návrh, ktorý bol schválený alebo zamietnutý plenárnym zasadnutím, môže byť znovu prerokovaný tým istým plenárnym zasadnutím, iba ak odvolanie podporí najmenej desať delegácií. Toto odvolanie musí byť schválené dvoma tretinami prítomných a hlasujúcich členov

s právom hlasovať. Táto možnosť sa obmedzuje na návrhy predložené priamo plenárnemu zasadnutiu, majúci na zreteli, že tá istá otázka môže byť predmetom len jedného odvolania.

Článok 24

Schvaľovanie návrhov rozhodnutí kongresom (Akty, rezolúcie atď.)

1. Spravidla každý návrh aktu predloženého redakčnou komisiou je prerokúvaný po jednotlivých článkoch. Predseda môže so súhlasom väčšiny postupovať rýchlejším spôsobom, napr. kapitola za kapitolou. V prípade, že nedôjde ku konsenzu, môže byť považovaný za prijatý až po kladnom hlasovaní o celom návrhu. Na toto hlasovanie sa vzťahuje ustanovenie článku 19 ods. 1.

2. Medzinárodný úrad je oprávnený opraviť v záverečných Aktoch vecné chyby alebo problémy redakčného charakteru, ktoré neboli zistené pri prerokúvaní návrhov Aktov, a to najmä číslovanie článkov a paragrafov, ako aj odkazov.

3. Návrhy iných rozhodnutí ako tých, ktoré menia Akty, predložené redakčnou komisiou sú spravidla prerokúvané ako celok. Ustanovenie odseku 2 sa vzťahuje aj na návrhy takých rozhodnutí.

Článok 25

Pridelenie štúdií Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku

Na odporúčanie svojho predsedníctva kongres prideliť štúdie Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku podľa zloženia a príslušných právomocí týchto dvoch orgánov v súlade s článkami 106, 107, 112 a 113 Generálneho poriadku.

Článok 26

Výhrady k Aktom

1. Výhrady sa musia predkladať sekretariátu vo forme písomného návrhu v jednom z

pracovných jazykov Medzinárodného úradu (návrhy týkajúce sa záverečného protokolu) čo najskôr po schválení príslušného návrhu k článku, ktorý je predmetom výhrady.

2. Sekretariát určuje termín na predloženie výhrad tak, aby mu bolo umožnené rozdávať všetkým členským krajinám návrhy výhrad pred schválením záverečného protokolu kongresom. Sekretariát oznámi tento termín členským krajinám.

3. Výhrady k Aktom Únie, ktoré boli predložené po termíne určenom sekretariátom, nevezme do úvahy ani sekretariát, ani kongres.

Článok 27

Podpis Aktov

S výhradou ustanovení článku 24 ods. 2, sa Akty definitívne schválené kongresom predkladajú na podpis splnomocnencom. Pokiaľ kongres nerozhodne inak, tieto Akty zostanú otvorené na podpis všetkým členským štátom v sídle Únie počas tridsiatich dní od ich prijatia kongresom. Po uplynutí tejto lehoty zostanú otvorené na pristúpenie.

Článok 28

Zmeny poriadku

1. Každý kongres môže zmeniť rokovací poriadok. Návrhy na zmenu tohto poriadku, ak nie sú predkladané orgánom Svetovej poštovej únie, ktorý je na ich podávanie oprávnený, musia byť na kongrese podporované najmenej desiatimi delegáciami, aby ich bolo možné prerokovať.

2. Aby mohli byť zmeny schválené, musia byť návrhy na zmeny tohto poriadku odsúhlasené najmenej dvoma tretinami členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať.